Nr. 31. 1932.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 30. lipca 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 28 stycznia 1932 r.

w sprawie pomiarów Państwa.

Art. 1 (1) Właściciele, dzierżawcy, lub inni użytkowcy nieruchomości obowiązani są zezwolić organom państwowym lub samorządowym, przeprowadzający pomiary na wykonywanie następujących robót i czynności:

a) na wstepowanie na grunty i budowle,

b) na usuwanie przeszkód, uniemożliwiających dokonanie pomiarów,

c) na stawianie wież triangulacyjnych i umieszczanie innych czasowych znaków pomiarowych,

d) na umieszczanie na gruntach stałych znaków pomiarowych, utrwalających punkty triangulacyjne niwelacyjne i poligonowe, oraz na budynkach znaków wysokości (reperów) i triangulacyjnych,

e) na zajmowanie materjałów drzewnych, niezbędnych do budowy czasowych znaków pomiarowych, oraz

f) na uskutecznianie wszelkich innych czynności, niezbędnych do wykonania pomiarów.

(2) Ponadto wymienieni w poprzednim ustępie obowiązani są również zezwolić osobom, wykonywającym z ramienia Państwa lub związków samorządowych nadzór nad pomiarami i znakami pomiarowemi, wstępować na grunty i budowle, nie wyłączając podwórzy i ogrodów, celem wykonywania tego nadzoru.

Art. 2. (1) Szkody, powstałe z powodu wykonywania robót i czynności, wskazanych w art. 1. tudzież zajęty materjał drzewny powinny być oszacowane niezwłocznie po ukończeniu odnośnych robót, względnie po zajęciu materjału drzewnego, przez miejscowego naczelnika gminy lub sołtysa na wniosek i w obecności organu, wykonywającego prace pomiarowe i w miarę możności w obecności poszkodowanego. Oszacowanie szkody na kwotę powyżej 50 zł. powinno być dokonane z przybraniem rzeczoznawcy.

(2) Jeżeli na oszacowanie, dokonane na podstawie ustępu pierwszego, poszkodowany nie godzi się może w ciągu 14 dni od dnia oszacowania, a jeżeli nie był obecny przy oszacowaniu, od dnia zawiadomienia go przez naczelnika gminy lub sołtysa o dokonanem oszacowaniu wystąpić z żądaniem ustalenia wysokości odszkodowania do powiatowej władzy administracji ogólnej, której decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj. Z takiem samem żądaniem i w tym samym trybie może wystąpić także organ, wykonywający prace pomiarowe.

(3) Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 3. (1) W razie niedojścia do skutku dobrowolnej umowy o odstąpienie gruntów, potrzebnych do umieszczenia w ziemi znaków pomiarowych, wyszczególnionych w art. 1, wraz z terenem otaczającym, niezbędnym dla zabezpieczenia znaku, grunty te mogą być za odszkodowaniem wywłaszczone w rozmiarze, nie przekraczającym 10 m^2, względnie czasowo zajęte w rozmiarze stosownie do potrzeb budowy i ochrony pomiarowych urządzeń i znaków. Wywłaszczenie, względnie czasowe zajęcie następuje na podstawie orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej. W orzeczeniu wywłaszczającym należy określić także wysokość odszkodowania za wywłaszczony lub zajęty grunt.

2) Orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane na podstawie ustępu pierwszego, są ostateczne w administracyjnym toku instancyj. Grunty, podlegające wywłaszczeniu lub czasowemu zajęciu, mogą być objęte w posiadanie, gdy odszkodowanie, określone w orzeczeniu, zostanie zapłacone lub złożone do depozytu sądowego.

(3) Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie wysokości odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 4. (1) Odszkodowanie za dobrowolnie odstąpiony, wywłaszczony lub czasowo zajęty grunt winno być w zasadzie wypłacone właścicielowi, ujawnionemu w księdze hipotecznej.

(2) Jeżeli grunt nie jest wpisany do ksiąg hipotecznych albo jeżeli żądający odszkodowania nie posiada uregulowanego w księdze hipotecznej tytułu własności, odszkodowanie może być wpłacone żądającemu w dwóch wypadkach:

a) o ile przedłożony dokument urzędowy, stwierdzający nabycie na własność danego gruntu, albo

b) o ile naczelnik gminy lub sołtys zaświadczy, że jest on mu znany jako właściciel tego gruntu.

(3) Jeżeli żądający nie może wykazać się w sposób, wskazany w ustępie poprzednim, że jest właścicielem gruntu, organ, przeprowadzający pomiary, spowoduje ogłoszenie o zamierzonej wypłacie odszkodowania w gminie w sposób, w miejscu przyjęty, a ponadto jednorazowo w Dzienniku Wojewódzkim. W ogłoszeniu należy wskazać osobę, która zgłosiła żądanie i 60-dniowy termin, w ciągu którego mogą osoby interesowane zgłaszać swoje roszczenia, oraz władzę, u której zgłoszenie roszczenia winno nastąpić. Jeżeli w ciągu powyższego terminu nikt inny nie zgłosi się jako właściciel można sumę odszkodowania wypłacić żądającemu.

(4) Przepisy poprzedniego ustępu nie mają zastosowania, o ile suma odszkodowania przekracza 200 złotych i grunt, podlegający wywłaszczeniu, względnie czasowemu zajęciu, jest obciążony wierzytelnościami hipotecznemi trzecich osób. W tym wypadku należy całą sumę odszkodowania złożyć do depozytu sądowego: W ten sam sposób należy postąpić w razie sporów co do własności.

(5) Koszty sporządzenia aktów prawnych, dotyczących przejścia na własność Państwa lub związków samorządowych gruntów, odstąpionych lub wywłaszczonych, ponosi Państwo, względnie interesowany związek samorządowy.

(6) Odnośne dokumenty wolne są od opłat stemplowych i sądowych.

Art. 5. Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa lub związków samorządowych, wolne są od wszelkich ciężarów, wypływających z tytułów prywatno - prawnych oraz od wszelkich podatków, opłat i danin publicznych. Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa, otrzymują swoje odrębne hipoteczne oznaczenie „Skarb Państwa, Znak Pomiarowy", a w województwach, w których istnieje kataster gruntowy, także nowe oznaczenie katastralne.

Art. 6. Władze gminne obowiązane są czuwać nad całością znajdujących się na ich obszarze wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych i nienaruszalnością granic gruntów, służących celom pomiarowym i o każdem naruszeniu znaku lub granic gruntów, służących wymienionym celom, zawiadomić bezzwłocznie powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 7. Kto bezprawnie i umyślnie przeniesie, wyniesie, zniszczy, czyni niewidocznemi, lub uszkodzi budowle nadziemne (wieże, sygnały, rusztowania na budowlach i inne znaki pomiarowe), ustawione nad punktami triangulacyjnemi, urządzenia, utrwalające znaki pomiarowe w ziemi (słupki i płyty kamienne, betonowe, żelazne i t. p.) znaki niwelacyjne (repery), osadzone, na budowlach lub w ziemi, jako specjalne słupki betonowe, kamienne lub żelazne, kto naruszy granice posiadanych gruntów, służących celom pomiarów kraju i stanowiących własność Skarbu Państwa, względnie związków samorządowych, ulegnie, o ile czyn taki nie stanowi przestępstwa, zagrożonego surowszą karą, karze więzienia do jednego roku, a w wypadkach mniejszej wagi karze aresztu do sześciu tygodni, lub grzywny do 500 zł. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z r. 1852 zamiast więzienia orzeka się areszt ścisły; na tymże obszarze czyn, zagrożony ścisłym aresztem, stanowi występek, czyn, zagrożony aresztem — wykroczenie.

Art. 8. Kto dopuści się przestępstwa, przewidzianego w art. 7, przez nieostrożność, ulegnie karze aresztu do 4-ch tygodni lub grzywny do 300 zł.

Art. 9. (1) W razie niewykrycia sprawcy szkody, wynikłej dla Skarbu Państwa wskutek przestępstw, wymienionych w art. 7 i 8, w okresie miesiąca od czasu zawiadomienia właściwego terytorjalnie urzędu gminnego o dokonanej szkodzie, gmina, na której obszarze znajdują się znaki pomiarowe, obowiązana jest do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów ponownych prac celem usunięcia szkody i przywrócenia znaków pomiarowych do stanu pierwotnego. O obowiązku gminy do zwrotu odnośnych kosztów orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

(2) W razie wykrycia sprawcy szkody służy gminie prawo do żądania od sprawcy szkody zwrotu zapłaconej przez nią sumy.

Art. 10. Przepisy o sposobie wykonywania pomiarów wydaje Minister Robót Publicznych. O ile chodzi o pomiary, należące do zakresu działania innych ministrów, Minister Robót Publicznych wydaje rzeczone przepisy w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art, 11. (1) Z operatów pomiarowych mogą być wydawane odpisy i odbitki na żądanie urzędów państwowych, samorządowych i mierniczych przysięgłych. Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych mogą być pobierane opłaty. Sposób korzystania z operatów pomiarowych, wykonanych przez organa państwowe, oraz wysokość opłat określi właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych, udzielanych na żądanie urzędów państwowych i do ich użytku, opłat się nie pobiera.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu we właściwym zakresie działania w porozumieniu z interesowanymi ministrami, a o ile chodzi o przeprowadzenie pomiarów na nieruchomościach cennych pod względem kulturalno-naukowym rezerwaty przyrodnicze, zabytki archeologiczne, sztuki i t. p.) w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 li-

stopada 1927 r. w sprawie ochrony znaków triangulacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 863) oraz ustawy:

z dnia	7 października	1865 r.	str.	1033
„	7 kwietnia	1869 „	„	729
„	3 czerwca	1874 „	„	239
„	24 maja	1901 „	„	145

Zbioru Ustaw pruskich oraz wszelkie inne sprzeczne z niniejszą ustawą przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: A. Prystor
Minister Robót Publicznych: Norwid Neugebauer
Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Skarbu: Jan Piłsudski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: J. Jedrzejewicz.

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. Polsk. z d. 12. 3. 1932 r. nr. 19.)

STAROSTWO w KATOWICACH
Liczba G. 2/40

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 14 lipca 1932 r. l. dz. P—4242 zawiadamia, że w zagrodzie Michała Woźnickiego w Rudzie przy ul. Wyleżoła stwierdzono zarazę pomoru świń.

Liczba G. 2/41

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 14 lipca 1932 r. l. dz. P. II—4241 zawiadamia, że w zagrodzie Anny Ignackowej w Rudzie przy ulicy Józefa 2 stwierdzono zarazę pomoru świń.

Katowice, dnia 20. lipca 1932 r.

Starosta
w z.
R i c h t e r

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 29.)

Na poczet opłaty od pisma, stwierdzającego wykonanie prawa pierwokupu, zalicza się opłatę, uiszczoną od pisma, stwierdzającego umowę, która stała się bezskuteczną przez wykonanie prawa pierwokupu.

Art. 63.

Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki:

a) nie podlega opłacie stemplowej przewłaszczenie (powzdanie; § 925 kodeksu cywilnego) ani też wyrok. wymieniony w § 894 niemieckiej procedury cywilnej, mający za przedmiot przewłaszczenie, jeżeli już uiszczono należną opłatę od pisma, uzasadniającego obowiązek przewłaszczenia; nie podlega również opłacie przewłaszczenie na mocy darowizny lub zapisu (§ 2174 kodeksu cywilnego);

b) jeżeli po uprzednio dokonanem przewłaszczeniu sporządza się pismo, stwierdzające czynność prawną, z której wynikł obowiązek przewłaszczenia, to opłatę, uiszczoną od przewłaszczenia zalicza się na poczet opłaty od owego późniejszego pisma;

c) jeżeli nabywca nie zawarł umowy, zobowiązującej zbywcę do przewłaszczenia, ale jest prawo nabywcą osoby: która taką umowę zawarła, to opłaty od przewłaszczenia nie pobiera się (punkt a) lub zalicza się na poczet opłaty od pisma późniejszego (punkt b) tylko w tym przypadku, gdy zarówno pierwotna umowa jako też wszystkie umowy późniejsze są stwierdzone pismami i od pism tych uiszczono należne opłaty;

d) jeżeli po przewłaszczeniu nie zostanie dozwolony wpis do księgi wieczystej, to izba skarbowa zarządzi zwrot opłaty uiszczonej od przewłaszczenia; stosuje się przytem przepisy art. 49;

e) art. 40 stosuje się do podatnika, który celem wymiaru opłaty od przewłaszczenia, opartego na umowie sprzedaży, podał wartość rzeczy nieruchomej (art. 6, ustęp drugi), względnie wartość rzeczy nieruchomej i przynależności (art. 52, ustęp ostatni) w sumie niższej od umówionej ceny sprzedaży albo przy określeniu wartości nie uwzględnił świadczeń wzajemnych do których zobowiązał się kupujący oprócz ceny sprzedaży.

Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do oświadczeń zgody (§ 873 kodeksu cywilnego), mających na celu przeniesienie własności nieruchomości.

R o z d z i a ł j e d e n a s t y.

Pisma, tyczące się praw do ciał kopalnych.

Art. 64.

Opłacie stemplowej w myśl rozdziału niniejszego podlegają pisma, stwierdzające umowę:

1) o ustanowienie lub przelew prawa wydobywania ciał kopalnych, a to zarówno minerałów, będących przedmiotem nadań górniczych, jak i wszelkich innych ciał kopalnych (np. żywic ziemnych, kamieni, piasku, gliny, wapna, marglu, gipsu. żwiru, torfu i t. p.), w szczególności także o przeniesienie kuksów dawnego typu (art. 228 i 229 powszechnej ustawy górniczej pruskiej)!

2. o ustalenie wysokości odszkodowania należnego właścicielowi gruntu, jeżeli nadanie prawa wydobywania ciał kopalnych z tego gruntu nastąpiło drogą orzeczenia władzy;

3) o przelew prawa do liczbowo lub procentowo oznaczonej części wydobytych ciał kopalnych

albo do ich pieniężnej równowartości (do olbory, procentów brutto i t. p.);

4) pisma, wymienione w punktach 2, 3, 4, 5 i 7 art. 52, o ile tyczą się praw do ciał kopalnych (puktu 1 i 3 artykułu niniejszego).

Do pism, wymienionych w punkcie 1, względnie 3, zalicza się również pisma, stwierdzające ustanowienie lub przeniesienie prawa wydobywania ciał kopalnych drogą dzierżawy lub przelewu tego rodzaju praw dzierżawnych, względnie zezwolenie na wykreślenie w księdze wieczystej prawa, wymienionego w punkcie 3.

Art. 65. Podstawę wymiaru opłaty od pism, wymienionych w punktach 1, 3 i 4 art. 64 stanowi wartość prawa wydobywania ciał kopalnych, względnie prawa do części wydobytych ciał kopalnych (art. 6 — 10 oraz 12); od pism, wymienionych w punkcie 2 art. 64, wymierza się opłatę według wartości odszkodowania. W przypadkach wymienionych w punktach 1 i 2 art. 64, oraz co do tych pism, wymienionych w punkcie 4 tegoż artykułu które mają za przedmiot prawo wydobywania ciał kopalnych (punkt 1), nie zalicza się do podstawy wymiaru wynagrodzenia, które nabywca zobowiązał się zapłacić w stosunku do ilości wydobytych ciał kopalnych (olbory, procentów brutto), jako też wynagrodzenia, uzależnionego od otwarcia ruchu kopalni lub jego rozmiarów (placowego, szybowego i t. p.)

Przy zamianie nieruchomości w Polsce na prawo do ciał kopalnych, wydobywanych w Polsce którego wartość jest wyższa, należy uiścic oprócz opłaty, przewidzianej w rozdziale dziesiątym, nadto opłatę od różnicy wartości według rozdziału niniejszego.

(Ciąg dalszy nastąpi)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.